

Cor agre

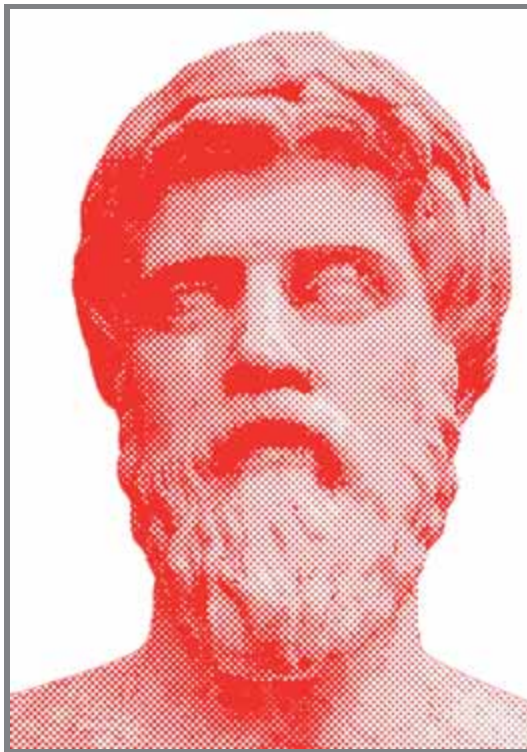

Carles Ribera / cribera@presencia.cat

Plutarc per al procés

La política és un ofici que comparteix antiguitat amb alguna altra activitat considerada no tan honorable tot i tenir-hi una certa concomitància. Amb més o menys dosis de sang vessada, des de l'inici de la civilització els actes col·lectius de la humanitat han girat i giren, i giraran, entorn de la política. Com passa entre els aficionats al futbol, tothom es pensa que hi entén, i més des que Twitter ha esdevingut la barberia ideal, la barra de bar infinita, l'àgora sense perímetre. Per això hi ha més tendència a enraonar o, millor dit, a xerrar i a exercitar el *capbarretisme* que no pas a escoltar o a llegir els que han teoritzat seriosament i documentadament sobre la matèria.

Sigui com sigui, els escenaris no es pot pas dir que hagin evolucionat excessivament en, posem-hi, l'últim parell de mil·lennis. Us ho escrivia en aquestes mateixes pàgines fa un parell de mesos citant Heròdot i la seva *Història*. Centrant més el tema, avui podem recórrer, per exemple, als *Consells sobre política* de Plutarc de Quero-

nea, amb traducció catalana gràcies a l'editorial Adesiara. La lectura atenta ens permetrà constatar que, a l'arena on es lluita pel poder, el pa que s'hi dona després del circ ha estat fet sempre amb el mateix llevat.

En aquests últims mesos i en les pròximes setmanes n'hem vist i en veurem de tots colors, i els independentistes patirem un catàleg d'iniquitats que, si ja us havien sorprès les sofertes fins ara, en endavant ja

podeu continuar ben calçats. No patiu. Primera lliçó de Plutarc que cal retenir: "La cursa de velocitat està molt bé, però, en la guerra, és la cursa de fons que espanta." Per tant, a resistir com hem fet sempre per guanyar com no havíem fet mai. Les altres reflexions d'aquest savi que convé no perdre de vista en els dies que vindran són les que es refereixen als interessos que mouen molts polítics i l'ambició que en domina alguns. Feu punta al llapis i anoteu: "A la base de l'activitat política hi ha d'haver, com si fos un fonament ferm i segur, una determinació basada en el bon judici i raonament, i no pas en

un rampell provocat per un buit afany de glòria o un cert gust per la confrontació, o pel fet de no tenir res més a què dedicar-se." Segur que us han vingut uns quants noms al cap. Concretem més, doncs, amb una altra citació imprescindible escrita fa 20 segles que el de Queronea va manllevar de Plató: "No pot governar encertadament el qui no ha obeït abans amb lleialtat." Endavant les atxes, que la processó encara no ha acabat.

En aquests últims mesos i en les pròximes setmanes n'hem vist i en veurem de tots colors

Pel broc gros

Tura Soler / tsoler@presencia.cat

Alerta 4 que regeix a terra i aire i oblida el mar

Aquesta tardor he viatjat dos cops a Menorca. No pretenc, tot i que podria, fer cap crònica de viatges, turisme o gastronomia. No. Vull reflexionar sobre seguretat. Un dels viatges el vaig fer en avió i per començar, com que, per motius de seguretat, no vaig poder pujar a l'aeronau els bastons de caminar, vaig acabar fent les meravelloses rutes del camí de cavalls amb el suport d'un pal d'escombria, que he d'admetre que fa exactament la mateixa funció que

els bastons esportius de *trail runner* i a un preu infinitament inferior. A més a més amb el pal de sa granera vaig causar molta expectació, que sempre és bona. També per seguretat, em vaig haver de descalçar i posar-me peücs de plàstic com els que es posa la policia a les escenes del crim i treure'm tots els objectes metàl·lics i electrònics per passar el control de l'aeroport. Com que el meu cos despulat de metall encara xiulava sota els arcs detectors em van sotmetre les mans a un detector de pólvora i explosius. Podeu suposar que va donar negatiu. I per acabar-ho d'adobar em van comissar el pot d'espri solar que m'havia de salvar la pell de les cremades en ruta. Es veu que les seves *grans* dimensions, superava els 100 ml, el feien sospitós de ser una arma de destrucció massiva. Però l'amable, de debò, vigilant em va consolar per la pèrdua del pot, de 25 euros, dient-me que li donarien un ús soli-

dari i l'entregarien a Càritas. Què els vols dir! Tot sigui per la seguretat.

L'altre viatge el vaig fer amb ferri i vaig embarcar el cotxe, carregat fins a dalt de pots de les mides que em va donar la gana, menjar, roba, bastons... Els també molt amables controladors de l'entrada al vaixell únicament van comprovar que m'anomenés igual que la persona que havia pagat el passatge i que la matrícula del cotxe fos la que constava a la carta d'embarcament. Tot una bassa d'oli. I el cotxe cap a la bodega i jo cap a la còmoda cabina. La mar en calma i plàcid viatge. Cap control policial ni a la sortida del port ni a l'arribada. Gràcies per la confiança! Però... no deu pas ser que amb tota la convulsió política s'hagi rebaixat el nivell d'alerta terrorista i no ens n'hem assabentat? No. Continua. Però potser l'alerta 4 només regeix a l'aire i a terra i el mar en queda exclòs.

Em vaig haver de descalçar i posar-me peücs de plàstic com els que es posa la policia a les escenes del crim